

Zomer '99

Wilgen wiegen van geluk
op ritme van zucht zomerwinden
wisselen wat woorden,
licht als blaren

Het beekje kabbelt verder
op 't getater van het water
en spiegelt zich
aan zon en watten wolken

De velden slapen loom
hun middagdutje en droom,
het wachten wordt verwachten-
wyl weilanden
het grazen beu,
zich troosten in gelatenheid.

En alles komt tot rust
alsof de lucht
de aarde kust.

L. de Bruycker, past. em.